

[Litten Hansen.]

talte publikation. Generalmajoren gør her grundigt rede for Sovjetunionens aggressive hensigter. Han bruger faktisk flere sider til at overbevise den tvivlende læser om, at Sovjetunionen har sådan nogle hensigter; det lykkes dog ikke. Argumenterne går i det store og hele på, at Sovjets militære apparat er indstillet mod vest. Hvis det er kriteriet, så må dansk militær også have aggressive hensigter i forhold til Sovjet, for alt dansk militær er indstillet mod øst: hver eneste raket og hver eneste haglbøsse er rettet mod øst. Der er dog næppe nogen, der forestiller sig, at Danmark har planer om at overfalde Sovjet inden for de nærmeste, lad os bare sige 5 år, som generalmajoren kalkulerer med.

Man taler også om sovjetisk oprustning, der, som det hedder, rækker langt ud over, hvad der er brug for til defensive formål. Hvad er så sandheden bag den påståede overlegenhed? Ifølge bladet Fremtiden, som udgives af den før omtalte kreds, eksisterer der ikke en sådan overlegenhed. Her har man venligst anbragt en opgørelse, men denne opgørelse beretter faktisk om et ret ligeligt forhold. Landstyrkerne er bogstaveligt talt lige store, Warszawapagten har ca. 40.000 mand flere, men så har NATO til gengæld ikke talt franskmændene med. Warszawalandene har dobbelt så mange kampvogne som NATO, stadig minus de franske; til gengæld er NATO overlegen, hvad angår kampfly, også selv om de franske ikke er talt med. I øvrigt er det totalt utænkeligt, at en ny storkrig udkæmpes på konventionelle våben. Så hvis det virkelig har noget på sig med den sovjetiske oprustning og knusende overlegenhed, må de have haft enormt travlt i den russiske våbenindustri på det sidste, men måske løser de kriseproblemer, ligesom man gør i Vesten: gennem øget våbenproduktion – hvem ved?

Det er uacceptabelt, at man tager forhandlinger om forsvaret ud af den normale procedure og lader alt foregå bag de lukkede døre; skønt det er vel ikke længere så unormalt: dér foregår efterhånden det meste. Men når man fjerner forhandlingerne omkring militæret fra offentligheden – og i dette tilfælde altså folketingsalen – er der så noget at sige til, at befolkningen bliver fejlinformeret eller slet ikke informeret? Hvor mange i dette land er overhovedet klar over, at Danmarks hær ikke længere består af værnepligtige, men i stedet sti-

gende grad af professionelle soldater? Hvornår er befolkningen overhovedet blevet spurgt, om den ønskede en udvikling som den, der er sat i gang og intensiveret ved det forrige forsvarsforlig i 1973, og som nu altså tilsyneladende skal fortsætte mere eller mindre uændret? Man skulle være mere end almindeligt vågen, hvis man overhovedet opdagede, hvad det var, der skete. Nogle få, nemlig de, der lod sig hverve som soldater, opdagede måske lidt af, hvad der foregik. Nu taler man højt om den øgede forsvarsvilje i befolkningen, og en af målestokkene herfor er den øgede tilgang til den hvervede hær. Kun enkelte forsøger at forklare det på en anden måde, som f. eks. ved den store arbejdsløshed blandt unge.

Der er mange faktorer, der gør, at der er øget tilgang til den professionelle del af hæren, og uroen blandt de værnepligtige søger man dæmpet ved at få dem ind så unge som muligt, ikke flere af disse besværlige 28-29-årige soldater. I stedet har man så nu fået en ung og såkaldt forsvarsvillig hær, og rygraden i denne er de professionelle soldater. Hvorfor reagerer grundlovgiverne ikke på denne omgælselse af grundlovens bestemmelser om værnepligt? Dette, at de professionelle soldater systematisk sidder på de centrale steder i de egentlige kampstyrker, f. eks. i panserinfanteriet, motorcorpobådene, kampflyene osv. Man hører militærfolk m. fl. begrunde dette med, at udstyret er blevet så kompliceret, at man ikke længere kan lære at betjene det i den korte tjenestetid, som de værnepligtige har, men det er en dårlig undskyldning. Men også blandt politikerne hører man den slags toner. F. eks. skriver selv socialdemokraten hr. Auken i bogen »Forsvaret til debat«, at det er irrationelt at bevare en hær af værnepligtige, og det synspunkt er han desværre ikke ene om, heller ikke i denne sal.

VS tager skarpt afstand fra at vurdere betydningen og hensigtsmæssigheden af en professionel hær ud fra begreber som rationelt eller irrationelt. Spørgsmålet om, hvorvidt Danmark skal have en professionel hær eller en værnepligtig hær, er et meget alvorligt politisk spørgsmål. Ud af 30.000 menige og befalingsmænd og officerer i militæret i dag er der 20.000 professionelle og kun de 10.000 værnepligtige. Nu vil nogle måske undre sig over, hvad VS har imod det. Vi plejer dog ikke at være så hidsige med overholdelsen af grundloven, og vi plejer at stå på militærnægternes